

saadan Eventualitet, at der fra Regeringens Side er stillet et Forslag om en forandret Valgmaade, nemlig Indførelse af Forholdstalsvalgmaaden ved Borgerrepræsentationsvalgene. Det er iøvrigt noget, som har fundet Tilslutning hos endog meget fremskredne Medlemmer af den politiske Gruppe, som har Flertal i Folketinget, at det vilde være en stor Ulykke for Kjøbenhavn, dersom de besiddende Klasser ikke havde nogen Repræsentation i Borgerrepræsentationen, dersom de konservative Dele af Kjøbenhavns Befolkning savnede Repræsentanter der. Naar altsaa Forholdet er det, naar man har dette Udgangspunkt, at det skulde være en Forholdsregel i konservativ Retning, maa man ved Bedømmelsen af det Forslag, som nu ligger paa Tingets Bord, og som er det Forslag, Folketinget har vedtaget i Fjor, spørge sig selv, hvorvidt der i konservativ Retning opnaas noget derved eller ikke, med andre Ord: om man naar noget ind paa det Maal, man har sat sig, eller om man maaske snarere fjerner sig derfra. Det er i den Aand og ud fra den Tankegang, at den forrige Indenrigsminister udtalte sine alvorlige Tvivl, og det er med det samme Syn, at jeg, da jeg fremsatte Forslaget for dette høje Ting, tog mit Forbehold i Henseende til de Forandringer i Regeringens Lovforslag, som ere blevne indførte af Folketinget i forrige Samling. Hvis man kommer til det Resultat, at det er acceptable Forslag, som i saa Henseende ere stillede, jeg skal ikke nægte, at forskellige af de Udtalelser, som ere faldne her i Dag fra den politiske Gruppe, som jeg selv tilhører, tyde hen paa, at man ser paa det som et virkeligt Fremskridt i konservativ Retning — ja, saa er det jo en anden Sag, men jeg er for mit Vedkommende ikke paa nogen Maade sikker paa, at vi ikke ville staa os bedre ved at beholde den Borgerrepræsentantlovgivning, vi nu have, fremfor at tage det, som ligger paa Tingets Bord i Folketingets Vedtagelse. Og det er jo dog altid en meget alvorlig Tvivl, naar Tælen er om at skaffe Forandringer til Stede, som dog maatte siges at skulle gaa i konservativ Retning.

De to væsentlige Forandringer, som det af Regeringen i Folketinget forelagte Forslag er undergaaet, ere jo blevne be-

lyste fra forskellige Sider under den Forhandling, som har fundet Sted, og der er det ejendommelige, at paa samme Tid, som man i Folketinget er gaaet ind paa Udvidelsen af Valgretten til Kvinder, er der fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) rejst Modstand derimod, og paa samme Tid som de Folketingsmedlemmer af Højre, der sad i Udvalget, modsatte sig Nedsættelsen af Skattecensus, have det ærede 11te kongevalgte Medlem saa vel som nu det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (G. Hansen) erklæret, at de i denne Henseende ikke have nogen Indvending at gøre. Denne Udvidelse af Vælgerkorpset i Kjøbenhavn vilde jo, som det er angivet i Dag, udgøre 9,000 Stemmer — i Folketinget var det angivet, til omtrent $\frac{1}{3}$ af det samlede Vælgerantal; hvis det samlede Vælgertal skulde blive 45,000, vilde Folketingets Beregning være væsentlig højere end den, vi have hørt her i Dag, men jeg antager, at den Beregning, vi have hørt her i Dag af det ærede 11te kongevalgte Medlem, er af en særlig paalidelig Beskaffenhed, og det vil altsaa efter den dreje sig om en Forøgelse af 9,000 Stemmer. Det er den ene Forandring, man forlanger. — Den anden er en Udvidelse af Vælger-tallet med 5,000 ved Inddragning af Kvinderne. Til Gængæld er det, at man vil indrømme den Forholdstalsvalgmaade, som Regeringen har foreslaaet. Saaledes stiller praktisk Spørgsmaalet sig for mig: Er det en for dyr Betaling for Forholdstalsvalgmaaden, eller er det en acceptabel Betaling? Her er det, det forekommer mig, at der er nogen Chance for de konservative Vælgere i Kjøbenhavn til at kunne komme igennem med den Lovgivning, vi have, endogsaa til at kunne komme i Flertal med den Lovgivning, vi have nu, medens jeg ikke selv med Henblik paa en stærk konservativ Vækst i Befolkningen kan tænke mig, at det vilde kunne ske, hvis begge disse to Forandringer blevne vedtagne. Det maa ikke glemmes, at Stemningerne skifte, og de skifte ikke mindst i vor Hovedstad, vi have set, hvorledes en Stemning paa en Gang har kunnet skaffe Sejr til den Side, hvor der den foregaaende Gang var Nederlag, og jeg føler mig aldeles ikke overtødet